

je lepi oratorij. Glavni altar stoji pod kupljo, katera je s čudeži lepo slikana, in je posvečen nebeški kraljici. Sprednja dva stranska altarja sta sv. Andreja in sv. Jederte. Zadnja dva sta sv. Frančiška Seraf. in sv. Dominika. Altarji so hvalevredno delo, jednako tudi prižnica. Tudi dveh spovednic ne smemo pozabiti, ker ste zares lepo delo, nahajate se, ena v kapeli sv. Frančiška in druga v kapeli sv. Dominika, nad njima ste podobi dveh najimenitnejših spokornikov sv. Petra in sv. Magdalene. Orglje imajo milodoneč glas, enako tudi pet zvonov; tlak je vložen iz belega in črnega marmorja. Posebno spomina vredni so pa čudeži, s katerimi je cerkev ozaljšana. Vseh popisati bilo bi pretežavno delo, ker je bil nekdanj požar in so one listine zgorele, kar je jako obžalovati, škoda je neprecenljiva radi tega, ker se bo težavno kedaj pisala natančna zgodovina o tej slavnej romarskeji cerkvi. Sicer pa upamo, da se bodo prav kmalu tega dela lotili preč. g. kanonik J. Orožen v Maribornu ter nam opisali Šmarijsko dekanijo v knjigi: „Das Bisthum und die Diöcese Lavant“, in v njej pride tudi Sladka gora na vrsto.

Vsak čudež, na stropu slikan, ima svojo številko in to je dokaz, kako so bili v listinah zabelježeni, žali Bog, zgorelih! Bralec, ako kedaj prideš na Sladko goro, oglej se v desnej kapeli sv. Dominika na strop, tamkaj opaziš podobo, ki predstavlja ljudi, ki peljajo voz snopja, konji se splašajo, uidejo in voznika po glavi pomandrajajo, da kri curkoma lije, on pa v zaupanju na Sladko-gorsko Marijo srečno ozdravi. Tik imenovanega čudeža je zibelka s spešim otročičem, konji s težko obloženim vozom pred njo stojé, niso se dalje pomaknili. Ni to čudež, Vas vprašam, novosegneti neverniki?

V levej kapeli, sv. Frančiška, boš opazil, kako ženska v vodnjak pada, a misel na Sladko goro jo reši, da so jo še ob pravem času izvlekli. Zopet tamkaj je podoba, kako je tolovaj jednega na tla vrgel in ga trpinčil. Na koru je podoba, kako je voznik vozil 4 polovnjake vina, prišel je pod voz in zaklical: Devica na Sladki gori, pridi mi na pomoč! In zares prišla mu je in ga je obvarovala smrti. Takih čudov bi lahko mnogo naštel, s katerimi je cerkev opleššana, a naj ti zadostujejo, samo tri še omenim, kateri niso tamkaj na onem veleslavnem mestu slikani. Evo jih, da bralci izvedo Marijino pomoč v najnovejšem času.

(Konec prih.)

Trije slavnostni dnevi.

Sv. Pavel v Savinjski dolini, 15. junija 1888.

V našej prijazno ležečej župniji imeli smo dne 7., 10. in 11. junija tri slovesnosti. Prvi dan slavnosti prinesel nam je nove zvonove iz

zvonarnice dvornega zvonarja gosp. Alberta Samasse v Ljubljani, in sicer pet zvonov za farno cerkev sv. Pavla in enega za podružnico sv. Marije Magdalene. Zvonovi došli so do Celja po železnici. V Celji bili so eden dan na ogled in mestjanom dopadal je posebno veliki, 1555 kilo tehtajoči jubilejski zvon. Zvonovi naložili so se na 4 vozove in krasen je bil pogled, kako se je vrsta vozov, obložena s krasno ovenčanimi zvonovi počasi premikala po mestu in dalje po velikej cesti skoz Savinjsko dolino.

Ko so zvonovi dospeli do farne meje pri Grobeljskem mostu, bili so pozdravljeni s strelom in domačo godbo od velike množice ljudi. Vse je vkupe trlo, gledati lepe, belo bliščeče zvonove, kateri s svojim veličastnim glasom župljanom kmalo naj oznanjujejo veselje in žalost. Kakor v Celji, tako je tudi tukaj vzlasti dopadal veliki zvon kot jubilejski zvon, noseč na sebi podobe Njegovega Veličanstva cesarja Franca Jožefa I., sv. očeta papeža Leona XIII., in ekscelence našega knezoškofa Jakoba Maksimilijana, pod podobami pa nemen 40letnega vladarskega, ozirno 50letnega duhovenskega in 25letnega škofovskega jubileja. Vsa srca bila so polna radosti in ko je gospod duhovnik iz sosedne župnije v kratkem pa v nemajočem govoru župljanom Šent Pavelskim čestital, da so dobili tako krasne zvonove, videla se je iz marsikaterega očesa otrinjati solzica veselja.

Sedaj se je začela množica premikati proti farni cerkvi skoz Latkovoves in Dolenjoves. Naprej je stopala godba, v sredi vozovi z ovenčanimi zvonovi, za njimi množica ljudi in na koncu mnogo vozov spremljajočih domačih faranov in tujih gostov. Sedaj se zasliši iz sv. Pavla gromenje brezštevilnih strelav z možnarji in mило donenje starih zvonov, kateri so s pomenljivim glasom pozdravljali svoje potomce. Na cerkvenem dvoru pričakovalo in pozdravilo je zvonove domače duhovstvo in ko je bil obhod z zvonovi okolu cerkve pri kraji, pustili so se zvonovi na cerkvenem dvoru na ogled do pozne večera.

S tem bil je končan prvi dan slavnosti in nadaljevale so se priprave za dan glavne slavnosti, ko so se zvonovi slovesno blagoslovili. Celi teden pletle so marljive dekliske ročice veliko sto metrov lepih vencev in v nedeljo 10. junija bil je prostor slovesnosti pred farno cerkvijo jako okusno okinčan.

Dva zelena obeliska pri uhodu bila sta zvezana s krogom malih smrek in drogrov, na katerih so vihrali prapori. V sredi zraven Marijine podobe, bilo je v blagoslovljenje pripravljenih 6 visečih zvonov. Cerkev in okoli stoječe hiše bile so vse lepo okinčane in z zastavami obvešene. Zjutrajni dežek hotel je slavnost sicer nekoliko motiti, pa kmalu je nastalo lepo vreme in v trumah shajalo se je